

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXXXI.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

que partim Ecclesia, partim etiam Republica causa mihi consocienda fuerunt. Cum itaque illa me à liberis & museo meo sepius, & multo tempore abstrahere velle viderentur: Interim vero Typographus, propter instantes mundinas, mihi etiam cupidissime instaret, ut opus ceptum ad umbilicum perducerem: Id vero propter meam absentiam & occupationes prope infinitas factum impossibile esset: hoc quod restabat opelle, fratri meo exp. diendum demandavi: Ne lectori quidquam ex Numero The matum vel dispositionum deesset.

Finem itaque huic operi frater imposuit, conscriptis vltimis Dispositionibus v. g. i. n. t. quas lectori non minus quam meas gratas fore spero. Te vero id, lector optime, monere hanc ob causam volui, ne pro meo venditarem quidquam, quod alterius opera confectum esset.

Vale amice Lector, & omnibus hisce (que tua utilitatis causa con. scripta sunt) dispositionibus (si poteris) vtere, fruere, & nostrum studium laudandi Ecclesiam pie amulanti non desine.

THEMA LXXXI.

I. Tim. 1. v. 12.

Novi certusque sum, quod is cui credidi, potens sit depositum meum custodi e in illum diem.

DISPOSITIO.

Apostolus ac Evangelista Joannes in Canonica sua Epistola cap. 5. ait: Fides est nostra victoria, qua vici mundum. Quibus verbis fidei attribuit, qua non armis externis pollunt effici. Quis namque possit armis expugnate rationem suam, seu intellectum, licet esset cataphractus,

Tt 3. v. in

vt in spem contra spem crederet, quæ nullus oculus vidit nec auris audiuit, quæ Deus electis præparauerit. Hæc vero fides inclusa cordibus nostris, à spiritu sancto roborata ab intus potest, vt contra portas inferorum sit intrepida.

Exemplum, vt non longe petamus, potest nobis ipse Paulus suppeditare in præsentis textu, quem distinguemus in duo membra.

1. Quam certus sit Paulus & quam constans in fide ac religione sua.
2. Quid inde senserit commodi.

I. Pars.

Paulus instar militis Christiani nouit, quod non nisi vincens strenue coronetur, & non nisi finis victoriam polliceatur. Itaque non nescius infinita sibi perferenda propter annuntiationem Euangelii: At tamen non vult hæc abiciere, multo minus excedere pugna vel stationem derelinquere, sed ad extremum vsque halitum fortiter pugna-
re contra Diabolum, & ipsius complices, Mundum & mundanos, filios huius seculi.

Quis vero quæso illum animat, vel vnde robor istud? A fide proficitur eiusq; *καὶ ἀνεσπόεισθε* SCIO, inquit, CVI CRE-
DIDERIM, & commiserim depositum meum.

Non instar arundinis me huc vel illuc passus sum moueti, vt hodie illud, cras aliud docuerim, vel vt fluctus instar mihi hunc proposuerim mox ad alium prolapsus fuerim, quem mihi Deum esse finxissem, sed NOVICER-
TVS QVE SVM, CVI CREDIDERIM. Cui semel fidem astrinxi, & à quo accepi *θεολογίαν* meam, huic seruiui, quæcunque etiam mihi perferenda fuerint, à Gentibus & Iudæis à vulgo & falsis fratribus.

LOCI COMMUNES.

Discimus in religione constantiam ante omnia requiri, vt in vna vera sententia, quam haufimus ex infallibili verbo Dei, quod veritas est, perseueremus: neq; nos vel adu-
latio.

deonibus. p
ceti patia
Qui enim
non est ap
epidi, Apoc
nat, tempore

Flectuant
mantrvniq
e Reg 16 v 46

Tales hod
pelticos. Ta
& depositum

Constanti
na potest, a
alitant.

2. Sacra ip
pelt, quia l

1. Falsi
commodum
dei & fragm

3. Crux i
go mitro v
Johan. 16
zitare.

Matth. 24
mea meum
1. Tim. 3.

Constantiu
Contra ha
conctis Con
Constantinu
si contemp
imo probro

Quid inde
Matth. 24

Contra ha
conctis Con
Constantinu
si contemp
imo probro

Contra ha
conctis Con
Constantinu
si contemp
imo probro

Contra ha
conctis Con
Constantinu
si contemp
imo probro

Contra ha
conctis Con
Constantinu
si contemp
imo probro

Contra ha
conctis Con
Constantinu
si contemp
imo probro

Contra ha
conctis Con
Constantinu
si contemp
imo probro

Contra ha
conctis Con
Constantinu
si contemp
imo probro

Contra ha
conctis Con
Constantinu
si contemp
imo probro

Contra ha
conctis Con
Constantinu
si contemp
imo probro

Contra ha
conctis Con
Constantinu
si contemp
imo probro

Contra ha
conctis Con
Constantinu
si contemp
imo probro

Contra ha
conctis Con
Constantinu
si contemp
imo probro

lationibus, promissionibus, vel minis atque cruce dimo-
neri patiamur.

Qui enim manum ad aratrum adaptavit, & retrospi-
cit, non est aptus ad regnum Dei, Luc. 9. v. ult. Exspuuntur
tepidi, Apoc. 3. Quales erant Hymenæus, Phygellus, De-
mas, tempore Pauli.

Fluctuantes displicent Deo, Ephel. 4. qui corhunos
amant utriusque pedi adaptatos. Talis erat Vria sacerdos,
2. Reg. 16. v. 16. Talis Ecebolus erat.

Tales hodie inuenias magno numero in aulis, inter
politicos. Tales non possunt dicere? Scio cui crediderim
& depositum meum commiserim.

Constantia igitur opus est, sine qua religio consistere
non potest, nec salus retineri. Quia quamplurima illam
infestant.

1. Satan ipse rector tenebrarum, Euangelium ferre non
potest, quia lux est.

2. Falsi fratres mutant in gratiam principum, & ob-
commodum proprium, Ezech. 13. propter pugillum hor-
dei & fragmentum panis

3. Crux immissa vel persecutiones, Matt. 10. v. 16. Ecce
ego mitto vos sicut oues in medio luporum.

Johan. 16 v. 2. Qui vos occidit, purabit se cultum Deo
præstare.

Marth. 24 v. 9. Odio eritis omnibus gentibus, propter
nomen meum.

2. Tim. 3. v. 12. Qui volunt pie vivere persecutionem
patientur.

Contra hæc omnia inuicto animo & robore pugnan-
dum erit Concionatoribus, Jerem. 1. Esa. 56. Magistrati.
Constantinus, Theodosius. Inconstantia enim maxi-
mū contemptum pignit. Leuitas autem & dubitatio ma-
ximo probro sunt.

II. Pars.

Quid inde accidit Paulo, si maxime nouerit, cui credi-
derit. Maximum inde commodum ex hac sua constan-
tia

tia & *ἀνεπίφοβος* illi accessit, videlicet, quod non crediderit in impotentem, qui sibi non posset reddere, vel repensare id, quod deposuerat.

Id ergo beneficii habet Paulus, quod non frustra credidit, sed certus fuit, quod *Is*, in *QVAM* haecenus crediderit, potens sit *DEPOSITVM SVVM CVSTODIRE IN ILLVM vsque DIEM* restitutionis nempe omnium, id est, quod possit saluum & illæsum custodire vsque ad terminum præscriptum mortis: & tandem coronam immarcescibilem gloriæ vitam æternam imponere, seu hæreditatem cœlestem sibi destinatam largiri.

Illustre a sollicitudine depositi terreni. Qui potest custodire, poterit eam reddere absque damno.

LOCVS.

Fructus inde suauissimus sequitur si constanter perseveramus in fide & religione, animarum vera salus, 1. Pet. 2. vers. 9.

1. In hac quidem vita conscientia tranquillitas, Rom. 15. pax gaudium, Matth. 11. Inuenietis requiem animarum Exemplum Davidis, 1. Sam. 16. v. 45. Ego in nomine Domini ad te venio, &c. Item Psalm. 16. credidi, propter quod locutus sum Prophetæ Micheæ, qui in tepide stat coram Achab, conscientia testimonio roboratus, se bonam causam fouere. Job. 19. Scio quod redemptor meus viuit.

2. Status in altera vita lætior Qui perseverauerit ad finem vsque saluus erit. Matth. 24. Matth. 10. Qui me confitebitur coram hominibus confitebor & ego eum coram patre meo cœlesti, Apoc. 2. Esto fidelis te constans in finem vsque, & dabo tibi coronam vitæ

Contra qui dubitant & sunt omnium religionum homines: ii sane in fine ob conscientia propria accusationem & desperationem adiudicabuntur Ecebolo tanquam salis infatigato, imo Diabolo, quia aures illi accommodauerunt.

Jac. 1.

Iac. 1. v. 7. 8. Qui dubitat, non cogitet quod à Deo Domino sit accepturus quid & c.

F I N I S.

THEMA LXXXII.

2. Timoth. 2. v. 19.

Solidum fundamentum Dei stat habens signaculum hoc. Nouit Dominus, qui sint sui.

D I S P O S I T I O.

Christus Luc. 18. dicit: An puras quod filius hominis, cum venerit (tempore nouissimi diei) reperiturus sit fidem in T E R R A. Hoc autem vult cum non possit fieri, quin veniant scandala: & insuper multi falsi Prophetae victimis temporibus surrecturi sint, qui multos in errorem inducuntur sunt, anne etiam restabit pars, quæ fidem sit reterentura puram ac illibatam? inuenit tamen quod superfuturi sint, sed paucissimi.

De iisdem nouissimis temporib. vaticinatus etiam erat Paulus quod ventura sint tempora difficilima, & quidem circa veritatem aberrantes multorum fidem subuerturi sint: attamen Deum non concessurum, vt electi in errorem finaliter abduci possint, solatur.

Instruit igitur Paulus Timotheum & Ecclesiam, quid solati tum temporis habere debeant.

Textus Explicatio.

Mi Timothee, si videbis multorum Pseudoapostolorum sermonem serpere & depascere instar gangrenæ, ita vt multi defecturi sint à fide, tu non dimoueberis à veritate & tui auditores, ac si maxima pars vobis esset sequenda, & cum illis desciendum. Nam veritatis fundamentum longe S. LIBI vs est, quam vt possit deiici aut conuelli ab istis seductoribus.

Ratio: Fideles à Christo habent sigillum, quo discerni possint à defectoribus fidei.

T t 5

Simili